

december 1962, er: Storbritannien, Sovjetunionen, Brasilien, Japan, Polen og Danmark.

Ved første afstemning valgte plenarforsamlingen den 17. oktober følgende seks lande for en 3-årig periode fra 1. januar 1963: Argentina, (89 stemmer), Østrig (88 stemmer), Storbritannien (85 stemmer), Sovjetunionen (83 stemmer), Czekoslovakiet (78 stemmer), og Japan (76 stemmer). Derefter fik Burma 47 stemmer.

Rådet består herefter i 1963 af: Argentina, Australien, Østrig, Colombia, Czekoslovakiet, El Salvador, Ethiopien, Frankrig, Indien, Italien, Japan, Jordan, Senegal, Sovjetunionen, Storbritannien, USA, Uruguay og Jugoslavien.

Valget af Østrig som uofficiel vesteuropæisk kandidat i stedet for Danmark betegnede en ændring af den hidtidige praksis, hvorefter de fem nordiske lande altid har været repræsenteret i rådet. Denne ændring er en følge af det stadigt voksende medlems-tal i FN.

Formynderskabsrådet (17).

Til formynderskabsrådet valgtes Liberia (106 stemmer), der havde anmeldt sin kandidatur til en af de ledigblivende pladser.

Efter reglerne i FN-pagtens artikel 86, stk. 1, skal rådet for at sikre paritet mellem administrerende og ikke-administrerende magter bestå af følgende forskellige grupper medlemmer: (a) De administrerende magter, (b) de faste medlemmer af sikkerhedsrådet, der ikke er administrerende magter, og (c) så mange medlemmer valgt for tre år, som er nødvendige for at sikre paritet mellem de administrerende magter på den ene side og de to andre grupper på den anden.

Efterhånden som et stort antal formynderskabsområder har opnået selvstændighed, har tidligere administrerende stater mistet denne status, og det er derfor ikke længere muligt at tilvejebringe den statutmæssige paritet i rådet.

Efter at Belgien ved Ruandas og Urundis opnåelse af selvstændighed ikke længere er administrerende magt, er kun Australien og USA tilbage i kategori (a), medens Frankrig, Kina, Storbritannien og Sovjetunionen danner kategori (b) og Liberia alene (c), idet Bolivias og Indiens 3-års terminer i rådet er udløbet ved udgangen af 1962.

Fredsobservationskommissionen (19).

Fredsobservationskommissionen blev ned-sat i henhold til den i 1950 vedtagne „Uniting for Peace“-resolution. Kommissionens opgave er at stå til rådighed for plenarforsamlingen, Interims-udvalget vedrørende spørgsmål om fred og sikkerhed, eller sikkerhedsrådet med henblik på at anstille undersøgelser og aflægge beretning vedrørende forholdene i et hvilket som helst område, hvor der består fare for den internationale fred og sikkerhed.

På plenarforsamlingens møde den 20. december 1962 besluttedes det uden afstemning af genvælge de hidtidige 14 medlemmer af fredsobservationskommissionen for to-årsperioden 1963-64. Det er følgende lande: Czekoslovakiet, Frankrig, Honduras, Indien, Irak, Israel, Kina, New Zealand, Pakistan, Sverige, Sovjetunionen, Storbritannien, USA og Uruguay, der alle — med undtagelse af Honduras, som i 1954 afløste Colombia — har beklædt medlemspladserne siden kommissionens oprettelse i 1950.

Valg af generalsekretær.

(Dagsordenens pkt. 18).

Efter forudgående underhåndsdrøftelser mellem USA og Sovjetunionen vedtog sikkerhedsrådet enstemmigt i et møde den 30. november 1962 at indstille til plenarforsamlingen, at U Thant udnævnes til generalsekretær for tiden indtil den 3. november 1966, det vil sige for 5 år regnet fra begyndelsen af hans embedsperiode som fungerende generalsekretær.

I sit møde samme dag valgte plenarforsamlingen derefter U Thant til generalsekretær for denne femårsperiode. Vedtagelsen skete med alle tilstedeværende 109 delegationers stemme.

Resolutionen om U Thant's udnævnelse til generalsekretær blev såvel i sikkerhedsrådet som i forsamlingen fremsat af de seks ikke faste medlemmer af rådet: Chile, Ghana, Irland, Rumænien, Den forenede arabiske Republik og Venezuela.

Efter at præsidenten for plenarforsamlingen i eftermiddagsmødet havde lykønsket generalsekretæren, holdt denne en tale, hvori han bekræftede sin embedseds. U Thant erklærede sin faste vilje til at arbejde for